

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 4Er/486/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512209642
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Današová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3512209642.1

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vo veci exekučného konania oprávneného Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930 zast.: MCGA legal, s.r.o., Partizánska 2, Bratislava proti povinnému Q. N., nar. XX.X.XXXX, štátny občan SR, O. nad Q. XXX, F., o vymoženie 1.108,76 Eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku, exekútorový úrad so sídlom v Bratislave o udelenia poverenie na vykonanie exekúcie (EX 4852/2012) zo dňa 27.8.2012 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Oprávnený podal dňa 19.7.2012 na exekútorový úrad vyššie uvedeného súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému o vymoženie pohľadávky vo vyššie uvedenej výške priznanej rozhodcovským rozhodnutím stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. : II/2011-8260 zo dňa 24.2.2012. K návrhu oprávnený priložil ako prílohu originál vyššie uvedeného rozhodcovského rozhodnutia.

Podaním zo dňa 27.8.2012 uvedený exekútor požiadal exekučný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre vyššie uvedenú sumu.

Súdu bola doručená fotokópia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0000926973 zo dňa 23.5.2008.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Základnou črtou štandardných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Úverová zmluva, na základe ktorej bol oprávneným úver poskytnutý povinnému túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

3

4Er/486/2012- 20

EX 4852/2012

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje na zmluvy:

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa zákon ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie z vyššie uvedenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej dňa 23.5.2008 medzi oprávneným a povinným, pričom zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť zmluvy vyplýva, že sa na ňu vzťahuje režim Občianskeho zákonníka. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v danom prípade použijú a to ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôže odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Vyššie uvedená zmluva je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov ako podnikanie - oprávneným) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania), ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver (dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

4

Takisto zo zmluvy nevyplýva, že ide o prípady v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda o prípady kedy nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní tuzemský rozhodcovský rozsudok je rozhodcovský rozsudok vydaný na území Slovenskej republiky.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol

nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví:

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zákona č. súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní proti rozhodnutiu súdu podľa odsekov 1 a 2 je prípustný opravný prostriedok.

Podľa čl. VIII. bod 9 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa zmluvné strany dohodli, že všetky medzi nimi vzniknuté spory budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v Bratislave. Klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedenú do 30 dní odo dňa uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou.

Síce má povinný možnosť v 30 dennej lehote odmietnuť rozhodcovskú doložku, ale bolo mu odobraté právo riešiť spor aj inak ako v rozhodcovskom konaní.

V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že sa vymáha plnenie zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23.5.2008 uzavretej medzi oprávneným a povinným, na ktorú sa vzťahuje právny režim Občianskeho zákonníka a jeho všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ukladá exekučným súdom pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom exekučného titulu so zákonom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to či je na jeho základe možné exekúciu vykonať, či tu nie sú také zákonné ustanovenia, ktoré by bránili vykonaniu exekúcie na základe tohto exekučného titulu. Takýmto ustanovením je ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňuje exekučnému súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, a to sčasti aj bez návrhu. Ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní má nielen vo vzťahu k exekučným titulom

5

4Er/486/2012- 21

EX 4852/2012

predstavovaným rozhodcovskými rozsudkami, ale aj vo vzťahu k ustanoveniam Exekučného poriadku povahu špeciálnej úpravy, na základe ktorej možno rozhodcovskému rozsudku za splnenia pre to zákonom ustanovených podmienok odoprieť vykonateľnosť i bez toho, aby došlo k formálnemu odstráneniu takéhoto rozhodnutia. Z ustanovenia § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní možno vyvodiť, že na to, aby mohla byť vykonaná exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku, musí

byť rozhodcovský rozsudok aj v súlade s týmto ustanovením, teda nesmie byť vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré trpelo vadou uvedenou v ustanovení § 40 písm. a) alebo b) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Keď rozhodcovský rozsudok odporuje týmto zákonným ustanoveniam, nestráca síce svoju vlastnosť exekučného titulu, tieto jeho nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonania exekúcie na jeho základe.

Z vyššie uvedeného plynie, že súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní je hmotnoprávnym predpokladom vykonania exekúcie. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Exekučný súd ja tak povinný už v tejto fáze konania prihliadať na to, či tu sú dôvody neprípustnosti exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku uvedené v § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a v prípade, že ich zistí, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť. Jediným obmedzením exekučného súdu je, že vzhľadom na neúčast' povinného v tejto fáze konania sa nemôže zaoberať tými dôvodmi neprípustnosti exekúcie, na ktoré môže prihliadať len na návrh (§ 45 ods.1 písm. a, v spojení s ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Tento postup je napokon aj v súlade so zásadou hospodárnosti exekučného konania (§ 6 v spojení s § 251 ods. 4 OSP). Exekučný súd je povinný dbať o to, aby trovy exekúcie tak na strane súdneho exekútora, ako aj na strane účastníkov boli čo najmenšie. Výklad, podľa ktorého by mal súd vydať poverenie pre súdneho exekútora aj vtedy, keď je zjavné, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok odporuje ustanoveniu § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a následne by mal exekučné konanie zastaviť, je s touto požiadavkou na exekučné konanie v priamom rozpore.

Takýto postup je napokon aj v súlade s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C - 40/08 - Asturcom Telecomunicaciones SL v. Cristina Rodríguez Nogueira, podľa ktorého Smernica Rady 93/13/EHS z dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu, vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, ak je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné vykonať také posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva. Pokiaľ ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

6

Súd zistil, že vo všeobecných obchodných podmienkach je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Neprijateľné podmienky demonštratívne uvedené v ustanoveniach § 53 Občianskeho zákonníka ako inštitút, predstavujú pretavenie princípu dobrých mravov do pozitívneho práva, preto bez ohľadu na účinnosť novely Občianskeho zákonníka, ktorá zaviedla neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka týkajúcu sa rozhodcovskej doložky (z. č. 568/2008 Z. z. účinný od 1.1.2008), takéto ustanovenie, ak je obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve, bude vždy v rozpore s dobrými mravmi, keďže dobré mravy nepodliehajú zmenám tak dynamickým spôsobom ako slovenský právny poriadok, a teda exekučný súd bude podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu povinný zastaviť exekúciu, resp. v tomto prípade zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to pre rozpor vymáhaného plnenia s dobrými mravmi.

Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je totiž plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Z dôvodu, že sa má vymáhať plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom súd podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 zákona

č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní ex offo zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to v celom rozsahu.

V tejto súvislosti treba brať na zreteľ aj povinnosť súdu vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-14/83 Sabine von Colson, Elisabeth Kamann v Land Nordrhein- Westfalen). K ustanoveniam právneho poriadku upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv predstavuje takéto interpretačné pravidlo smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je podporené aj rozsudkom Súdneho dvora v spojených prípadoch C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial SA, Rocio Murciano Quintero (C-240/98) v Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98). V predmetnom rozsudku Súdny dvor o. i. konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné vo svetle presného znenia a účelu tejto smernice.

V konkrétnej exekučnej veci aj vzhľadom na neúplnú transpozíciu vyššie uvedenej smernice zákonom č. 150/2004 Z. z. (účinný od 1.4.2004), ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník treba mať na zreteli o.i. bod 1 písm. q) prílohy vyššie uvedenej smernice, podľa ktorého možno za nekalú považovať podmienku, ktorej zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

7

4Er/486/2012- 22

EX 4852/2012

Veriteľ môže na základe predmetnej rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému orgánu, ktorý si sám zvolil, a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ex ante, t. j. ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu, stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Popri geografickej vzdialenosti od miesta pobytu spotrebiteľa (v tejto súvislosti bol vydaný rozsudok Súdneho dvora vo veci C-240/98 alebo C -244/98 Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, body 21-24) sa zdá, že veriteľom zvolený rozhodcovský orgán ignoruje uplatniteľné právne predpisy, a to najmä pravidlá na ochranu spotrebiteľa. To naznačuje, že neexistujú žiadne mechanizmy, ktoré by zabezpečovali skutočné dodržiavanie práva zo strany zvoleného rozhodcovského orgánu. V tejto súvislosti sa v časti V. odporúčania 98/257/ES uvádza, že dôsledkom rozhodnutia prijatého orgánom nesmie byť, že spotrebiteľ je pozbavený ochrany, ktorú mu poskytujú kogentné ustanovenia právnych predpisov štátu, na území ktorého tento orgán sídli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v 2 vyhotoveniach na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehota na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.